

Daarom verliezen wij de moed niet!¹

lezen: 2 Cor.4:18 In groter verband - 4:1-5:11

Stel voor je lezen gaat jezelf te volgende vragen!

- Wat, als de woorden van Paulus *niet* gesproken hadden geworden?
- Wat, als het evangelie van genade en verzoening en liefde *niet* in jouw en mijn leven was gaan klinken?

Wij lezen met Paulus mee vanaf hfd.4:1

Het licht schijnt in deze wereld

(1) Paulus' bediening is hem door barmhartigheid toevertrouwd. Hij vervolgde de gemeente en de Heer ontmoette hem op weg naar Damascus. En vanaf die dag bevond hij zich, eens en voorgoed, in de situatie, dat hij de genade ontvangen had met Zijn evangelie op pad te mogen gaan.

Elke stap daarop was een aanleiding meer bewust te worden van Gods barmhartigheid! Als je het leven van Paulus bekijkt, valt op, dat diens leven niet bepaald over rozen ging. Lees evt.2 Cor.11:23-29!

Wat is zijn reactie? 'Daarom verliezen wij de moed niet!' [4:1,16]. Paulus en zijn medewerkers hadden voldoende redenen om moedeloos te

worden. Niet velen kwamen tot geloof; velen verzetten zich. Wat voor indruk liet hun dienstbetoon achter? Hij verkeerde in vele gevaren en wist wat verdrukking was. Toch verliest hij de moed niet! Lees 2 Cor.12:7,9.

Wat zegt al datgene wat Paulus overkwam óns? Zijn ervaringen en houding t.o.v. van wat hem overkwam, zijn heel praktische voorbeelden. In onze situatie – het lijden dat er is, de moeite, de pijn en het verdriet; denk bijv. aan de woorden uit Fil.1:29-30 - ‘*Want aan jullie is de genade geschonken, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden, dezelfde worsteling hebbend die jullie in mij zien en nu over mij horen.*’

In dat lijden, enz. zoek je het bij Hem. En wat blijkt? Het evangelie – liefde, genade, verzoening - draagt! In de omstandigheden weet je van genade, leef je van genade en: kun je de ander naast je diezelfde genade betonen. Je zegt: het draagt, draagt echt! Wat zegt Paulus? Woorden die gelovigen ook gebruiken, omdat die in hun leven ook waar worden: *Zijn genade is mij genoeg!*[2 Cor.12:9]

(2) Paulus heeft niets te verbergen. Hij is niet voor zichzelf bezig. Wat hem dringt [d.w.z.: in beslag neemt, bepaalt], is de genade van Christus! Wat Paulus doet, is openbaar. Hij spreekt waarheid en daarbij passen geen *handigheidjes*. Op dat evangelie bouwen jij en ik ons leven; dat woord is de basis voor de leden van de gemeente.

Net als Paulus ken je Jezus Christus – diens gevende, alles opofferende liefde. In het fundament van het huis van de gemeente moet geen steen los zitten. Het evangelie van genade en verzoening is 100% betrouwbaar.

Het gaat om niets minder of meer dan de **waarheid**! Daar zijn mensen altijd naar op zoek. Dat drijft de wetenschap voort in haar zoektochten. Dat zoeken eren wij met Nobelprijzen, enz. De hoogste waarheid – waarom en waartoe is er leven, is het universum er? Waar is die waar-

heid te vinden? Daartoe heeft God jou en mij zijn Woord gegeven, en: de leiding van zijn geest.

Vraag: Met welk vers is bij jou het besef gewekt: nu wil ik meer van Hem horen! Als dat zo is, dan ...? Wat startte de weg met Hem, om o.a. te ontdekken – Hij was allang met me bezig? Nu ik omkijk, zie ik pas ... En dan springt je hart op, als je hoort: trouw, liefde, genade, verzoening. Lees 2 Cor.5:21! Pak gelijk mee wat er staat vanaf vs.17!

Verzoening – dat is niet alleen: waarheid in woorden gevat, maar een waarheid die in leven en spreken blijkt! Vs.2!

- Heeft de weigering van de mensheid ertoe geleid dat God het aanbod van de verzoening heeft terug getrokken?
- Heeft het vervolgen van Gods dienaren ertoe dat Hij de verzoening terug hield? Let op het slot van vs.2.

(4) Als wij het evangelie van de heerlijkheid van Christus lezen, overdenken, er met elkaar over in gesprek gaan, zal onze wandel dat reflecteren! Zijn licht valt in/op ons leven en dat ‘schijnt door’. Dat is ‘*waardig wandelen.*’ Dat kun je, als je Gods woord, het evangelie van liefde, genade en verzoening toelaat in je leven, omarmt, enz.

(5) Wat Paulus alleen voor ogen heeft, is Christus Jezus als Heer voor ogen stellen [Kurios – titel aan Jezus gegeven, vgl. Fil.2:9 – dat moet geproclameerd. Een heraut voert zijn opdracht uit; niet voor niets zegt Paulus, dat hij een slaaf van Jezus Christus is]. Dat gebeurt o.a. door het spreken van dat wat God in de zoon deed, uiteindelijk voor allen!

(6) Het gaat er niet om jezelf in het middelpunt te plaatsen. Waarmee moet je voor de dag komen? Wat verkondigd wordt, is afkomstig van God!

De apostel grijpt terug op het eerste deel van de bijbel [Gen.1:2-3 eerst: duisternis, dan: er zij licht, en: er is licht! ; Job 37: 15; Ps.111:4 – kenmerkend voor God is: duisternis verdrijven; waar licht schijnt, is leven

mogelijk. Vgl. de opstanding uit de doden – Hand.2:4]. God heeft het licht van Christus laten opgaan in Paulus' hart, in ons hart!

De Oude Kerk in Voorburg is zoals meer kerkgebouwen 'geöriënteerd – d.w.z.: op het oosten, waar de zon opkomt! De gelovigen staan met hun gezicht in de richting van de opgaande Zon: Christus!

De heerlijkheid van Christus is ons leven binnengestroomd. Hij is het beeld van God, de afdruk van zijn wezen – door Hem gaan we Zijn liefde en trouw begrijpen en reflecteren we die naar de mensen, die Hij op ons pad brengt. In zomaar een gesprekje kun je iets van wat je met je hele hart omarmd hebt aan de ander tonen, iets vertellen van Hem, die de Redder van allen is! Van God, die liefde is! Onze ik-gerichtheid en zelf-zucht zouden het heerlijke evangelie niet moeten bedekken.

Wat bijzonder is het, als jij en ik voor mensen om ons heen die niet geloven, de Bijbel alleen kennen van horen zeggen, die leesbare brief van Christus kunnen en mogen zijn! Door onze wandel weerkaatsen wij Zijn liefde en trouw en bezorgt God jou en mij als post van Hem in hun leven.

Zwakheid en kracht

(7) Na verzen waarin het licht viel op de heerlijkheid van Christus en Paulus' inzet daarbij, spreekt hij over zichzelf.

In de ogen van de wereld is hij mislukt. Zelfs gelovigen keren zich van hem af. Het gaat om het volle licht op Christus, het komt van Hem. En wij? Wij hebben deze schat in *aarden vaten*. Als we verdrukking en benauwdheid ervaren, kan Gods genade ons bewaren – we verliezen de moed niet, wanhopen niet. Zo wordt duidelijk, dat de kracht, die in ons werkt, **van God** is en **niet van ons**!

Wat een tegenstelling: *schat* en *vat*! Denk aan iets kostbaars of duurzaam, en: waarin dat bewaard wordt! Vgl. de kribbe, het stro en de

windsels, waarin het kind Jezus wordt neergelegd. De schat is gecentreerd in Christus. Hij stierf voor ons, werd begraven en werd opgewekt. De dood kon Hem niet vasthouden! Dat is Gods overstijgende kracht!

Je gaat geloven en wordt verzegeld ‘*met de geest van de belofte, de heilige (die een waarborg van onze lotgenieting is, tot de vrijkoping van het ons toegeëigende) tot lofprijs van Zijn heerlijkheid*’ [Ef.1:13-14 - CV].

In Rom.6:5-6 laat de apostel zien hoe deze boodschap onze wandel bepaald. Lees ook vs.4,10-11.

Hoe gaat Paulus om met al dat negatieve, dat hem overkomt? Hij spreekt van rechtvaardiging, verzoening en verheerlijking, dat draagt hem ook. Paulus verkondigt, dat God de mens vraagt zich met hem te verzoenen, niemand uitgezonderd, zelfs de ergste vijanden! Verzoening is niet alleen een heerlijke waarheid, maar ook iets wat je doet, is een werkwoord.

Wat hem en jou/ons kracht geeft en draagt, is **niet alleen: terugkijken** naar wat Christus volbracht – zijn draagkracht en nabijheid elke dag, maar **ook: vooruitkijken** naar wat er wacht – diezelfde liefde, draagkracht en nabijheid, nu en straks! God geeft uitzicht! En dat geeft Hij via Paulus. God legt in een ‘*aarden vat*’ zijn kracht – om licht uit het duister te voorschijn te roepen, om draagkracht te wekken: ‘*Ik ben het! Ik omgeef je van achter en van voren. Ik ben nabij!*’

(8-12) Paulus’ beschrijft wat een aarden vat zijn betekent. Het scheelt weinig of het bezwijkt; daardoor straalt de heerlijkheid van Christus des te meer.

‘*in alles*’ – denk aan allerlei tegenwerking, verdrukking, het psychisch en fysiek benauwd krijgen, maar toch net genoeg adem hebben. Nooit zit hij zo klem, dat hij er niet meer uitkomt. Hij ziet geen uitweg meer, wat moet hij denken of doen? Vgl. de Israëlieten bij de zee: voor zich

het water, achter zich de farao. Vgl. Luc.24:4 – de vrouwen bij het lege graf; in verlegenheid. Hoe benard ook, niet vertwijfeld – Paulus vertrouwt op Hem.

Wat onderstreept wordt, is: voor de mens is zwakheid typerend. Kracht? Die komt van God. Wat ons draagt, vindt zijn weerga niet. Als je deze verzen gelezen hebt, begrijp je: Paulus wordt niet voortgedreven door zelfzucht, maar door Hem!

In vs.10-11 grijpt Paulus terug op de bovenstaande verzen uit Rom.6. *‘met Christus gestorven’* – daardoor: *‘levend voor God in Christus Jezus.’*

‘Zo werkt dan de dood in ons, doch het leven in u’ [vs.12]. Wanneer besef je de schat van het evangelie? Dat besef ten volle, als er sprake is van verdrukking, vervolging, enz. Vgl. 2 Tim.3:12.

Welk patroon legt de Schrift neer? 1/kruis; 2/graf; 3/ opstanding. Dat zie je dus bij gelovigen. Vgl. wat Paulus schrijft over de oude mensheid [Kol. 3:8-9] en de nieuwe mensheid [Kol.3:10-17]. De kracht om af te leggen, af te stropen en aan te doen vinden we in het evangelie – wij zien op Christus. Dat zet het evangelie voor ogen – vgl.Rom.8:29.

(wordt vervolgd)

D.H. Houg

Bewerkt door: **A. van der Wal**